

لايروبي

محمد غزالي

۲۱ خرداد لغایت ۱۱ تیرماه ۱۳۹۵

مجموعه‌ی «لایروبی» را می‌توان فرایند رویت پذیرکردن نشانه دانست. البته مراد از نشانه، دالی نیست که خونسردانه بر مدلولی عینی ارجاع دهد، بلکه نیرویی است که با تعرض خود آرامش ما را به هم می‌زند و میل را برمی‌انگیزد. گویی در هر عکس، بخشی از تصویر عکاس را فراخوانده است و او را برآن داشته تا با لایه گذاری و زدودن قسمت‌های خنثی و مزاحم، ذره ذره به آن امر و سوسه انگیز نزدیک‌تر شود.

اینکه عکاس چه تجاربی را پشت سر گذرانده که موجب شده این بخش خاص او را خطاب قرار دهد چندان مهم نیست، آنچه اهمیت دارد شیوه‌ی برخورد با این مساله است. لایه‌های محصورکننده، از یک سو همچون پلکانی نگاه‌ما را به آنجا که باید هدایت می‌کند و از سوی دیگر، مجرای باریک برای جاری شدن نشانه فراهم می‌کند تا شاید فشار جریان، عادت‌های مالوف دیدن را برهم زند و تاثیر نشانه را مرئی کند.

از همین روست که نه فقط چشم، بلکه لمس هم در این شیوه از دیدن فراخوانده می‌شود. باید خم شد و عکس را در دست گرفت، نگاه را بر شیار چسب‌ها لغزاند و اجازه داد تا تصویر به تمامی ما را تسخیر کند.

۱۳۹۵

عکاسی سیاه و سفید آنالوگ

چاپ ژلاتین نقره + چسب

۳۹ × ۲۹ سانتی متر

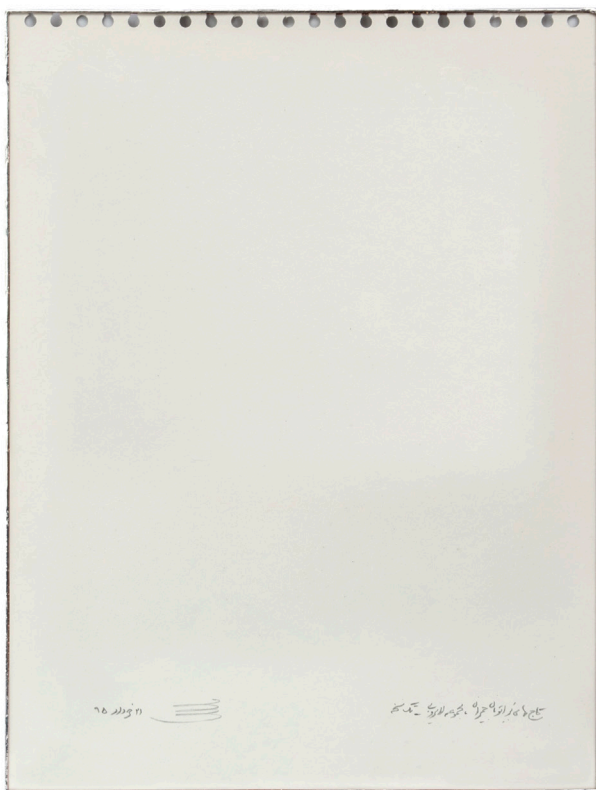
تک نسخه

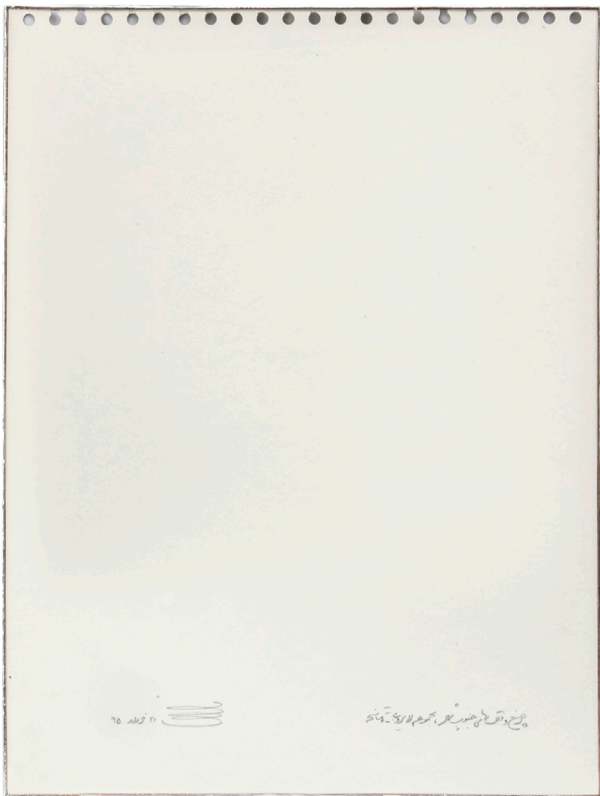
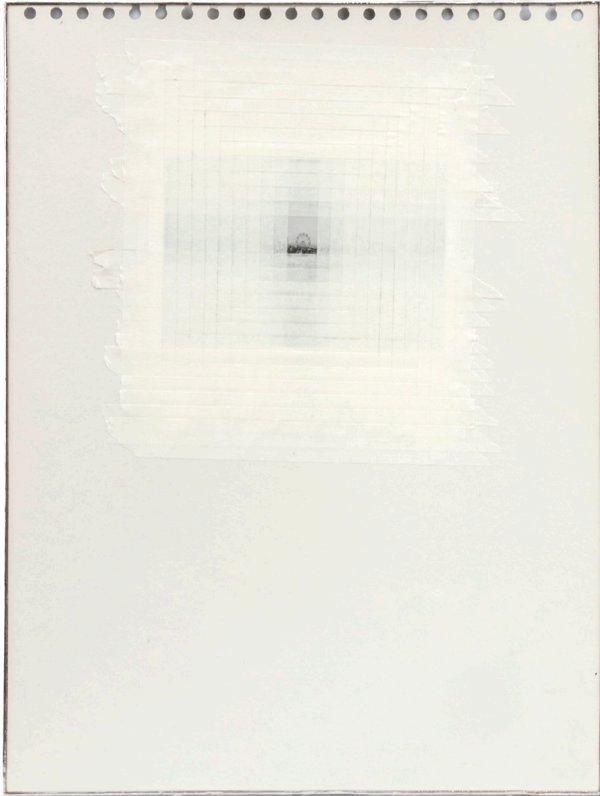

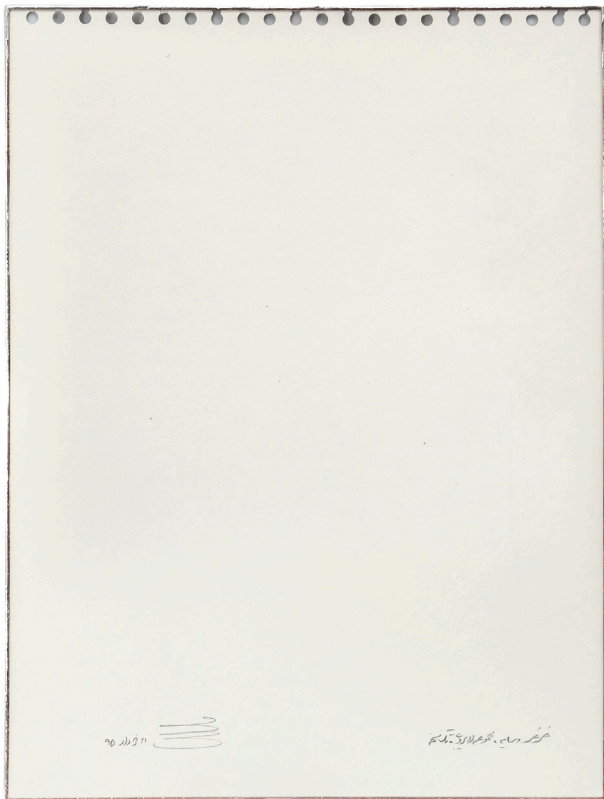
۱۱ جولائی ۶۶

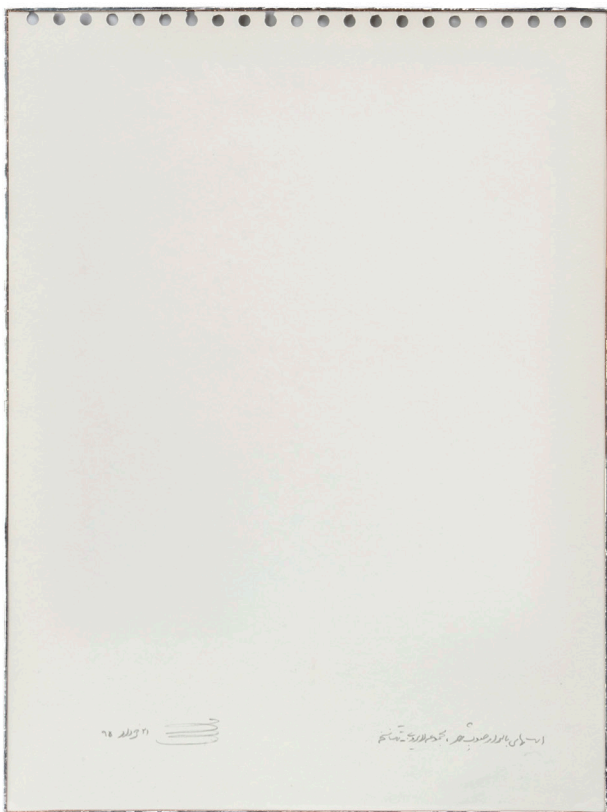
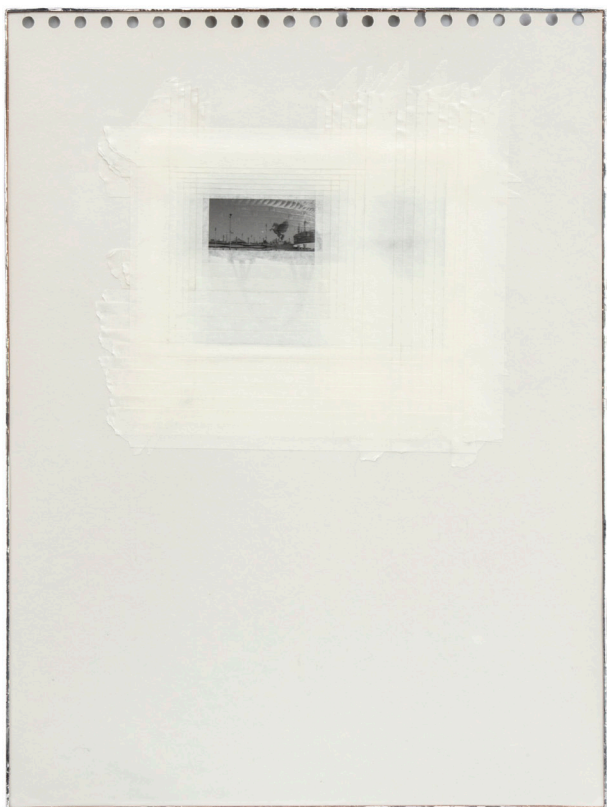
۱۱ جولائی ۶۶

۱۱ جولائی ۶۶

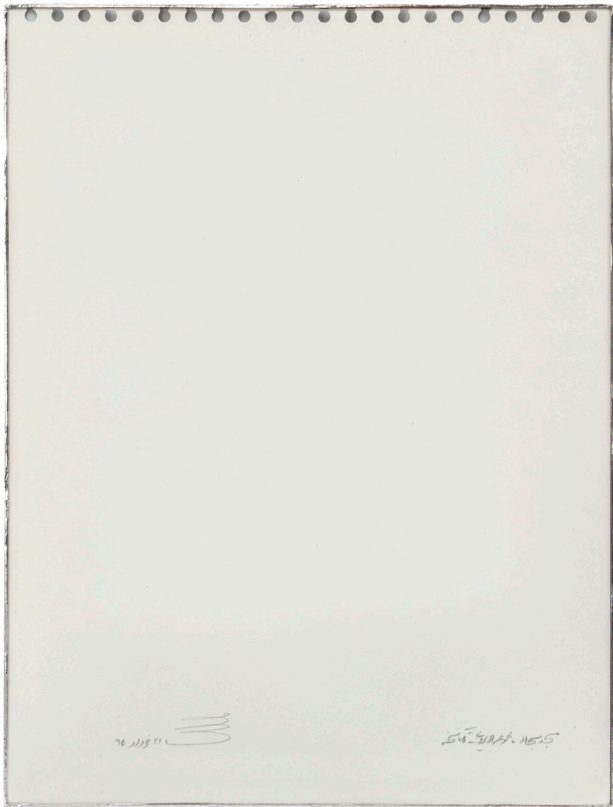
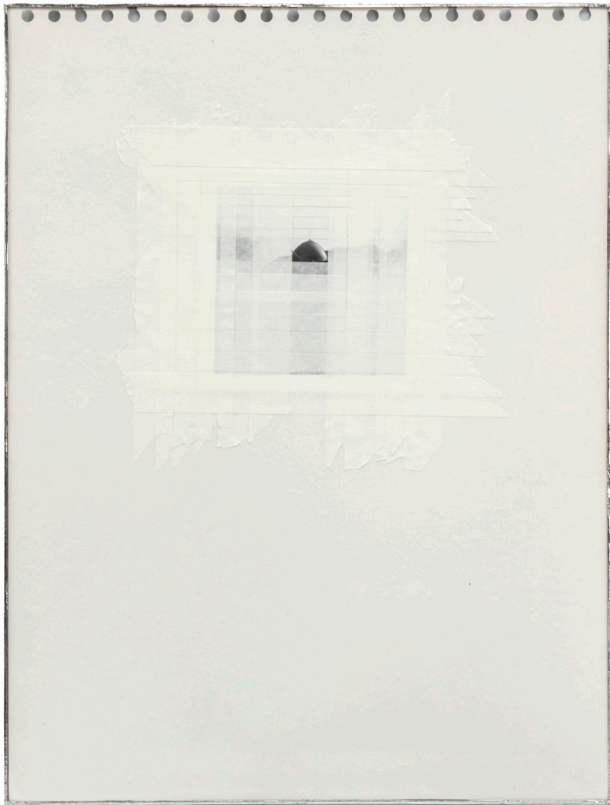

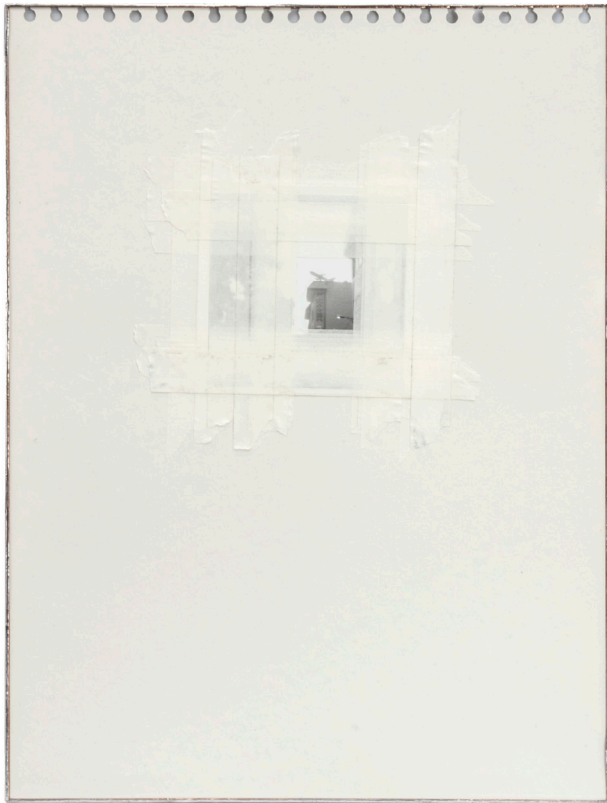

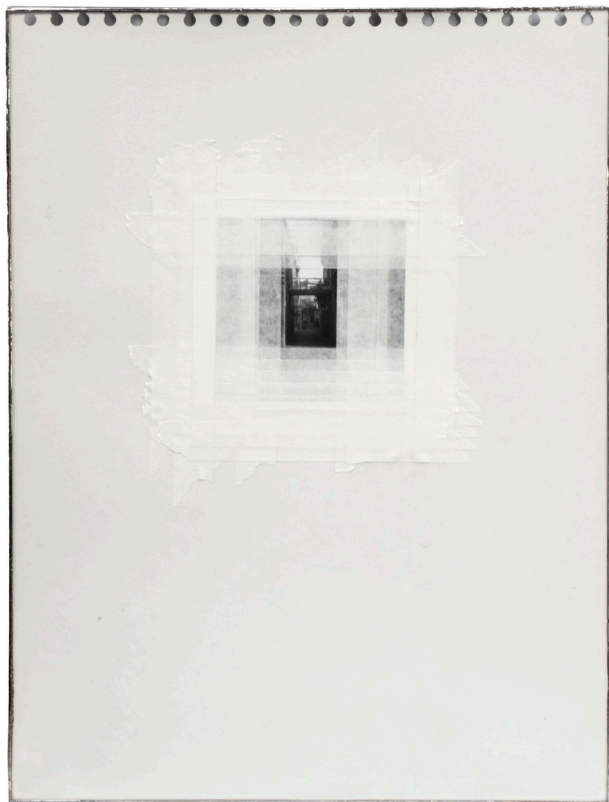

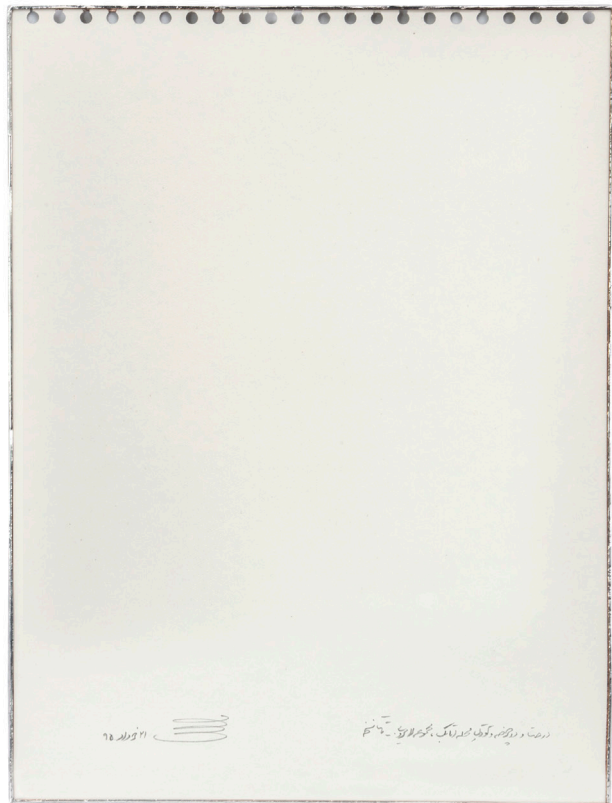

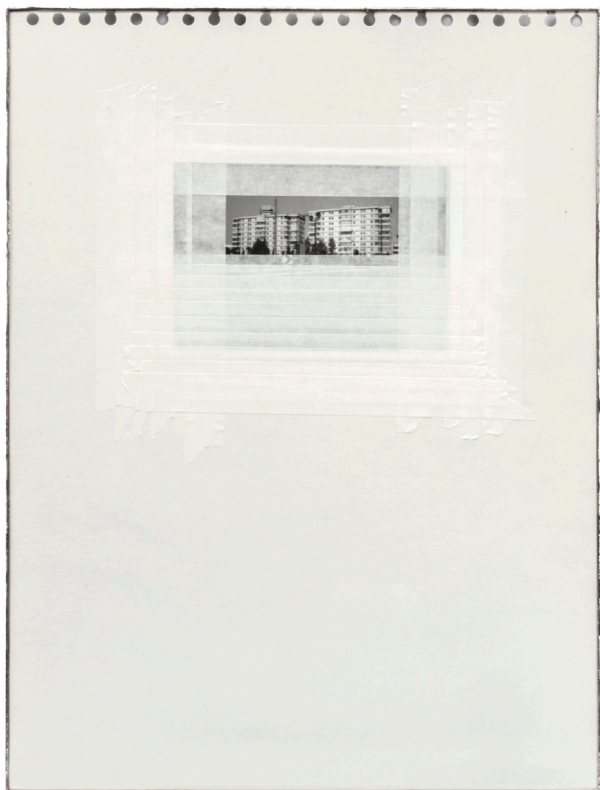

دو کتبی از روز ۹ خرداد، بخش مبارزات - کتبی

۲۱ خرداد ۶۵

إمكان